

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 84.

Fjerde Session's tredje Samling.

24de Møde.

Torsdagen den 14de Juli.

(Fortf.)

Lindberg (fortf.): Det er nemlig Pag. 109 i Colonialraadets allerunderdanigste Betænkning udtrykkeligt sagt, at, „uden at indrømme denne Forskjel, som Staten efter vor Formening ikke bør gjøre Brug af, antage vi, at de forrige Slaveeiere have sulk om ment Retskrav paa Erstatning“. Det er altsaa med Hensyn til disse Omstændigheder, med Hensyn til, hvad der allerede er oplyst fra selve Bestindien, med Hensyn til den Omstændighed, som gjorde, at det var til Coloniernes egen Nytte, at Emancipationen kom, det er med Hensyn til alt Dette, at jeg maa blive ved den Formening, at vi ikke skulle indrømme dem den allermindste Erstatning. Det samme Areal, som dyrkedes til Sukkeravl før Emancipationen, drives og dyrkes endnu, og, dersom ikke uheldige Vælinger stode til, som gjøre Productionen meget mindre og deres Stilling vanskeligere, saa vil det inden meget kort Tid søie sig saaledes, at den Dvergang, som naturligtvis har maattet falde trykkende for Enkelte, meget vel maa kunne overvindes, uden at der paabyrdes den danske Statskasse en saa stor Byrde som den, der er paatænkt endogsaa blot i det Lovudkast, som er os forelagt.

Finansministeren: Den sidste Deel af den ærede Talers Foredrag er ikke noget Nyt. Jeg har ved at fremlægge Colonialraadets Betænkning første Gang, efterat den var afgiven, udtrykkelig fremhævet, at Regjeringen ikke kunde stille sig paa det Standpunkt, som Colonialraadet stod paa. Colonialraadet paastod, at der var et Retskrav, Regjeringen vilde kun anerkjende et Billigheds-

og Rejsfærdighedskrav. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke finde, at den Slutning er berettiget, fordi Regjeringen ikke i Get og Alt giver Colonialraadet Ret, derfor skal det i Get og Alt give Colonialraadet Uret, eller at fordi Colonialraadet — saaledes som jo er Tilfældet med de fleste, naar der er Spørgsmaal om Interesser, der ligge dem meget nær — kan være noget eensidigt i Henseende til sin Paastand til Bedste for de Interesser, der ligge det nærmest, derfor skal Moderlandets Legislatur gaae til den modsatte Yderlighed ved at forkaste Alt, og at man altsaa af Hensyn til, at Colonialraadet gjorde et Retskrav gjældende, som ikke var tilstede, ikke skulde gjøre mod Colonierne, hvad man ansaae for at være billigt og rejsfærdigt. Det er noksom fremhævet af Regjeringen, at det er paa dette Standpunkt, Regjeringen i denne Sag staaer, og det er ogsaa tidligere blevet saaledes opfattet, og jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, hvorledes jeg tydelig erindrer, at Rigsdagsmanden for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ved den Forhandling, som fandt Sted første Gang, efterat denne Udtalelse var gjort fra Regjeringens Side, just lagde sær Vægt derpaa. At den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) maaskee ikke er vidende derom, da jeg ikke troer, at han dengang var Medlem af Thinget, er en anden Sag; men det hører imidlertid til de tidligere Forhandlinger, som i denne Sag have fundet Sted; jeg maa formode, at den ærede Rigsdagsmand ikke har høst fuldkommen Leilighed til at gjøre sig bekendt med denne Deel af det tidligere Paaserede. Derimod vil efter hans Uttringer nu ikke mere den Bebreidelse kunne gjøres ham, som jeg troer jeg med god Grund fremførte